

РЕШЕНИЕ

№ 3071

гр. София, 11.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 24.09.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Маруся Йорданова

при участието на секретаря Ани Андреева и при участието на прокурора Христозова, като разгледа дело номер **4172** по описа за **2010** година докладвано от съдия Аглика Адамова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 АПК вр. чл. 63, ал.1 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на М. С. Р. срещу решение на СРС, НК, 3 състав по нахд 11568/2009г., с което е изцяло потвърдено наказателно постановление № 79347 от 02.07.2009г. на зам. началник О. - С., с което на Р. е наложена глоба в размер на 250 лв и му е отнето правото да управлява МПС за срок от три месеца – административно наказание по чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП за нарушение на чл. 21, ал.1 ЗДвП и след влизане в сила на наказателното постановление му се отнемат 12 контролни точки. Като касационно основание се сочи нарушение на чл. 189, ал.2 ЗДвП, както и че съдът неправилно не е кредитирал показанията на свидетеля на жалбоподателя, а е кредитирал тези на актосъставителя и свидетеля, вписан в акта. Освен това не бил събран снимков материал. Поради това се моли да се отмени решението на СРС и наказателното постановление.

Ответникът по жалбата Столична дирекция на вътрешните работи – отдел “Пътна полиция” не взема становище.

Прокурорът счита жалбата за неоснователна.

Съдът, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди наведените касационни основания, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена в срок.

Разгледана по същество, е основателна.

С обжалваното решение на СРС, НК, 3 състав по нахд 11568/2009г., е изцяло

потвърдено наказателно постановление № 79347 от 02.07.2009г. на зам. началник О. - С., с което на Р. е наложена глоба в размер на 250 лв и му е отнето правото да управлява МПС за срок от три месеца – административно наказание по чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП за нарушение на чл. 21, ал.1 ЗДвП и след влизане в сила на наказателното постановление му се отнемат 12 контролни точки.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление. Не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, нито абсолютната погасителна давност за административно-наказателното преследване.

Оплакването, че не са кредитирани показанията на свид. З, при липса на извършено процесуално нарушение в тази връзка, следва да се квалифицира като довод за необоснованост. Тя от своя страна не е самостоятелно касационно основание по смисъла на чл. 348 НПК. Съдът е разпитал свидетеля З по искане на жалбоподателя и в решението подробно е обсъдил защо не кредитира показанията му.

Съдът не се е позовал на разпоредбата на чл. 189, ал.2 ЗДвП, която не намира приложение в процеса пред съда, а подробно е обосновал изводите си относно релевантните за спора факти.

След обсъждане на събраните доказателства СРС е възприел за установена фактическата обстановка, описана в акта за установяване на административно нарушение. При постановяване на решението СРС не е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила. Процесуалните права на жалбоподателя не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав.

Разпоредбата на чл.165, ал.2, т.6 ЗДвП, предвижда, че при изпълнение на функциите си по този закон определените от министъра на вътрешните работи служби имат право за установяване на нарушенията на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство. В този смисъл разпоредбата на чл. 189, ал.7 придава на изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки силата на веществени доказателствени средства в административно-наказателния процес, съгласно чл. 189, ал.7 ЗДвП. Радарът е техническо средство, записващо датата и точния час на нарушението и разпечатката от него е годно доказателствено средство в процеса. Изискването за заснемане или запис на дата, час и регистрационен номер касае само системите, за които е поставено това уточнение.

Неправилни са обаче изводите на съда, че при издаване на наказателното постановление и АУАН не са допуснати нарушения на ЗАНН. Актът не е подписан от актосъставителя и от свидетеля-очевидец. Посоченото е съществено нарушение на чл. 43, ал.1 ЗАНН, което се отразява непоправимо на валидността на АУАН, а оттам и на редовността на цялото административно-наказателно производство. Горното съдът е длъжен да констатира в рамките на извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК. Следва да се отбележи, че по смисъла на чл. 218, ал.2 АПК материален закон е този, който регулира първичните правоотношения между административно-наказващия орган и нарушителя в административно-наказателното производство, включително и този закон, уреждащ административно-производствени правила.

По изложените съображения и на основание чл.222, ал.1 АПК вр. чл.63 ЗАНН

оспорваното решение и потвърденото с него наказателно постановление следва да бъдат отменени.

Водим от горното Административен съд С.-град

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение на СРС, НК, 3 състав по нахд 11568/2009г от 30.03.2010г.

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 79347 от 02.07.2009г. на зам. началник О. - С., с което на М. С. Р. от гр. С. е наложена глоба в размер на 250 лв и му е отнето правото да управлява МПС за срок от три месеца – административно наказание по чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП за нарушение на чл. 21, ал.1 ЗДвП

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.